

ΑΥΤΟΚΡΙΤΙΚΗΣ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ... ΠΕΡΙ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗ, ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΛΗΘΕΙΑΣ...

Του Γιώργου Νούτσου

... τελικά οφείλουμε να είμαστε εξαιρετικά προσεκτικοί στην κρίση μας για πρόσωπα και γεγονότα. Γιατί συχνά έρχεται στιγμή, που αντιλαμβανόμαστε με τρόπο ιδιαίτερα έντονο, πόσο λανθασμένα, περίεργα και εξωλογικά λειτουργήσαμε στο παρελθόν, όντες μέλη ενός συστήματος, χωρίς ποτέ να κάνουμε τον κόπο να αναλογιστούμε, αν τελικά, ορθά πράτταμε τότε κι αν αυτές οι πράξεις μας, είχαν πέρασμα και άγγιζαν κι όλους τους άλλους, που μπορεί από έξω, να είχαν μια άλλη αντίληψη για τα πράγματα....

Παίρνω σαν αφορμή για τις σκέψεις μου αυτές την επίσκεψη του κου Μητσοτάκη στα Γρεβενά και τις εικόνες που όλως τυχαίως αντίκρισα, καθώς βρέθηκα για δουλειά στο κέντρο της πόλης κι έπεσα επάνω στον ίδιο και στην κουστωδιά των ανθρώπων που τον συνόδευαν...

Προκαταβολικά να πω, πως τόσο ο ίδιος , όπως και πολλοί από αυτούς που ήταν μαζί του, μου είναι εξαιρετικά συμπαθείς και με πολλούς από τους ανθρώπους του περιβάλλοντός του, βρεθήκαμε κι εξακολουθούμε να είμαστε πολύ κοντά, μέσα από την ενασχόλησή μας με τα κοινά τα προηγούμενα χρόνια ...

Χτές όμως, με αφορμή τις παραπάνω εικόνες, έκανα σκέψεις σαν ένας άνθρωπος, «εκτός συστήματος», με μια ματιά που προσεγγίζει τον τρόπο σκέψεις απλών ανθρώπων, που ποτέ δεν ασχολήθηκαν με την πολιτική και που πάντα έκριναν από απόσταση όλα όσα έβλεπαν να προσπερνάνε μπροστά στα μάτια τους.

Τι είδα λοιπόν; Τον αρχηγό ενός κόμματος που διεκδικεί την εξουσία να εκτελεί με τρόπο υποδειγματικό το καθήκον του, να έρχεται κοντά στο κόσμο, να είναι φιλικός και προσηγής, να μοιράζει χαμόγελα, να δείχνει απλός στην προσπάθειά του να πείσει φίλους, οπαδούς και μελλοντικούς ψηφοφόρους, πως τελικά, είναι κι αυτός ένας από αυτούς...!

Τι άλλο είδα; Είδα βουλευτές και υποψήφιους πολιτευτές από όλη την Δυτ. Μακεδονία, στελέχη, υποψήφιους δημάρχους και γενικώς ανθρώπους που αρέσκονται να είναι κοντά, να τον συνοδεύουν και να διεκδικούν την πρωτοκαθεδρία για μια φώτο-λάφυρο για τις μελλοντικές εκλογικές ανάγκες τους.

Είδα ενθουσιασμό, αλλά και αγωνία. Είδα αυτό που κι εγώ σε αντίστοιχες στιγμές βίωνα στο παρελθόν, χωρίς όμως ποτέ, τότε, να μπω στον κόπο να σκεφτώ, πόσο όλα αυτά προκαλούν την συμπάθεια, το ενδιαφέρον, την αγάπη ή αντίθετα την αδιαφορία, το απόρριψη ή έστω την θυμηδία (με ότι αυτό μπορεί αν συνεπάγεται), του κόσμου, στον οποίο εύχαρεις όλοι εμείς τότε υποτίθεται πως απευθυνόμασταν...

Συμπέρασμα; Αυτό που σε κάθε ευκαιρία επαναλαμβάνω... Το νόμισμα έχει πάντα δύο όψεις και κάθε άποψη για πρόσωπα ή γεγονότα, φέρει την σφραγίδα ενός άκρατου υποκειμενισμού, που φυσικά, εδράζεται στο προσωπικό συμφέρον και μόνο. Με μόνη τη διαφορά, πως αυτός ο υποκειμενισμός, μας αποκόπτει τελικά από την ίδια την πηγή της δύναμής μας... τον απλό πολίτη, τον κόσμο, που μπορεί και μας κρίνει έξω από την δική μας βούληση, σίγουρα περισσότερα αντικειμενικά από μας τους ίδιους, καθώς λαβωμένος κατ'επανάληψη από τις ανακολουθίες των πολιτικών και της πολιτικής, γνωρίζει έσωθεν πολύ καλά, πως η βιτρίνα, η επικοινωνία και ο πολιτικός καιροσκοπισμός (αυτοσκοπός έτσι κι αλλιώς στην πολιτική) πρώτευαν, πρωτεύουν και θα εξακολουθούν δυστυχώς να πρωτεύουν σε συνάξεις σαν τις χθεσινές... με την ουσία, δραματικά να υποχωρεί και την αλήθεια, όπως η ιστορία διδάσκει, κατ'επανάληψη να βιάζεται...

Αν ο Μητσοτάκης αντιστρέψει τα πράγματα, πηγαίνοντας κόντρα στην «ιστορία», μένει να αποδειχτεί. Έτσι κι αλλιώς, την ώρα αυτή, φαντάζει σαν η μόνη «λογική λύση», μπρός στον καταστροφικό παραλογισμό των επικίνδυνων «Αριστεροροζαλών» ολετήρων.....!!!